Schiller Instituttet
Nyhedsorientering februar-marts 2016

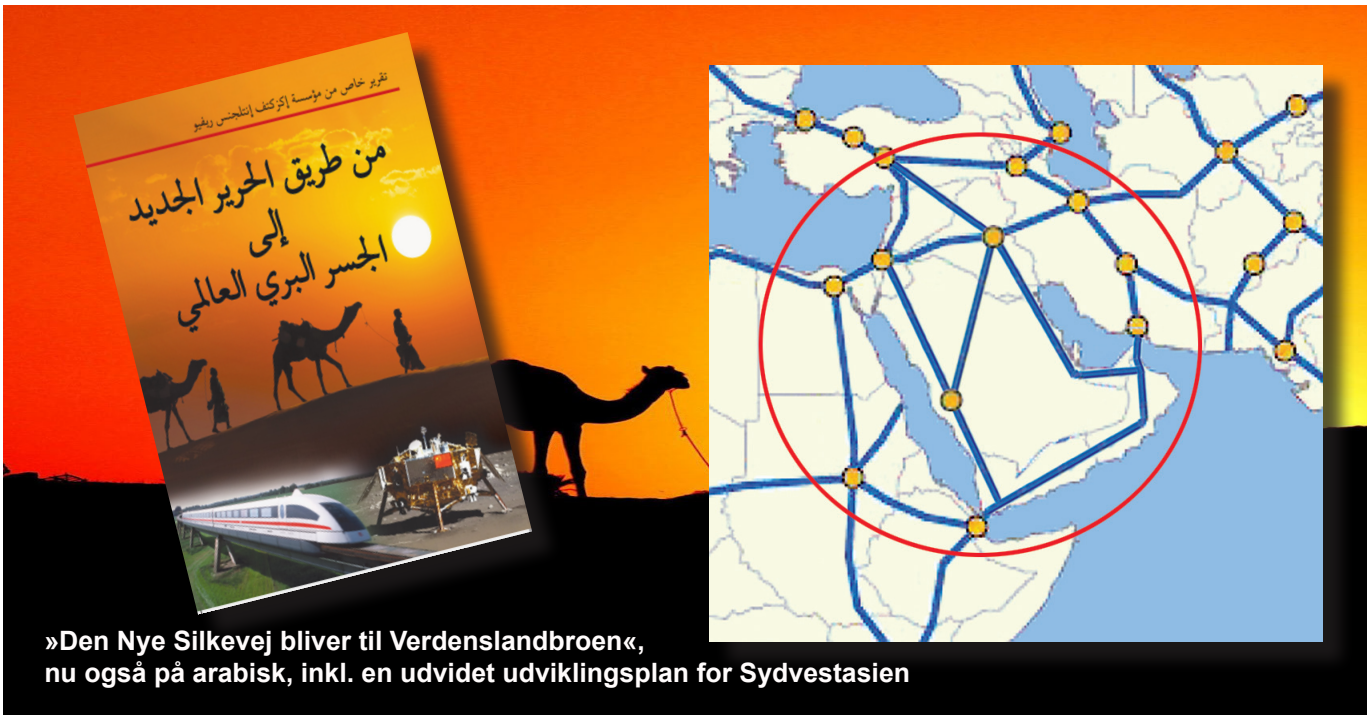

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, nu også på arabisk, inkl. en udvidet udviklingsplan for Sydvestasien

FORLÆNG DEN NYE SILKEVEJ IND I MELLEMØSTEN OG AFRIKA

Vi præsenterer her forskellige aspekter af den mulighed for fred gennem udvikling i Mellemøsten og Afrika, der byder sig, efter at våbenhvilen er trådt i kraft i Syrien: Schiller Instituttets foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg; EIR's Jeffrey Steinbergs analyse af dialogen mellem USA's udenrigsminister Kerry og Ruslands udenrigsminister Lavrov, der førte til våbenhvilen, og erfaringerne fra Oslo-aftalen i 1993; Schiller Instituttets internationale præsident Helga Zepp-LaRouches tale i New Delhi, Indien, på Raisina Dialog-konferencen om en forlængelse af Den nye Silkevej ind i Sydvestasien; og Zepp-LaRouches introduktion til den nyligt udkomne, arabiske version af EIR's rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Desuden en rapport om Kinas nye Femårsplan, der lægger vægt på videnskabelig grundforskning.

Schiller Instituttets foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg den 1. marts 2016:

Våbenhvilen i Syrien er en chance for et nyt paradigme for samarbejde om fred gennem økonomisk udvikling

Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg:

Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

Den netop erklærede våbenhvile i Syrien mellem Assads regeringstropper og en lang række oppositionsgrupper, som Ruslands udenrigsminister Lavrov og USA's

KONTAKT OS: Skt. Knuds Vej 11, kld. tv., 1903 Frederiksberg C, 1551-5648408
35 43 00 33 • SI@SCHILLERINSTITUT.DK • WWW.SCHILLERINSTITUT.DK

Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg:

Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

Den netop erklærede våbenhvile i Syrien mellem Assads regeringstropper og en lang række oppositionsgrupper, som Ruslands udenrigsminister Lavrov og USA's udenrigsminister Kerry i fællesskab står i spidsen for, er et brud med den hidtidige britisk-amerikanske politik for regimeskifte og krig. Det er en gylden chance for at stoppe en krig, der i løbet af de seneste 5 år har medført hundredtusinder af døde og over 10 mio. flygtninge. Nu vil USA og Rusland i fællesskab bekæmpe Islamisk Stat. Kan vi få fred i Syrien, vil vi samtidigt have en mulighed for at stoppe den flygtningebølge, der netop nu truer EU på dets sammenhængskraft og fortsatte eksistens, og vi vil også kunne begynde at fjerne den vedvarende kilde til terrorbevægelser og lignende, som Mellemøsten i dag udgør.

Men skal den skrøbelige våbenhvile i Syrien lykkes, så er der nogle tiltag, som vi øjeblikkelig må sætte i værk:

For det første må Vesten ophøre med den konfrontationspolitik over for frem for alt Rusland og Kina, som i voksende grad har præget tiden efter Sovjetunionens opløsning, og som har fundet sit højdepunkt under først 8 år med Bush og Cheney ved roret i USA, efterfulgt af 7 år med Barack Obama. Den katastrofale vestlige politik for regimeskifte må erstattes af en respekt for national suverænitet, som det klart er udtrykt i FN's charter. Vi har ikke råd til flere fiaskoer som dem, vi har set i Irak, Libyen og Syrien.

For det andet må vi lægge stærkt pres på vestlige allierede som Tyrkiet, Saudi-Arabien, Qatar og De forenede Arabiske Emirater for at ophøre med at støtte fundamentalistiske grupperinger, hvoraf Islamisk Stat og al-Nusra-Front i Syrien og Irak blot er de seneste skud på stammen. Det gælder både penge og logistisk støtte, men også den vedvarende fundamentalistiske propaganda, som frem for alt Saudi-Arabien finansierer og spreder rundt om i verden.

For det tredje må vi have en omgående iværksættelse af en Marshallplan til at genopbygge ikke blot Syrien, men hele Mellemøsten og Afrika, for at sikre, at befolkningerne der kan se en fremtid for sig i deres hjemlande. Schiller Instituttets internationale præsident Helga Zepp-LaRouche har tidligere foreslået, at dette bedst sker ved at udvide det kinesiske program for etableringen af udviklingskorridorer langs Den nye Silkevej til at inkludere Mellemøsten og Afrika. Et forslag, som den kinesiske regering efterfølgende har taget til sig.

Det er værd at tænke tilbage på den usandsynlige fred, der i 1993 blev indgået mellem Israels Rabin og PLO's Arafat. Da aftalen blev annonceret i 1993, advarede den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche om, at man hurtigt måtte i gang med store infrastrukturprojekter og økonomisk opbygning, der kunne skabe fysiske forbedringer i befolkningens levevilkår og dermed underbygge freden. IMF og Verdensbanken måtte derfor holdes uden for processen, så de ikke kunne sabotere opbygningen med deres betingelsespolitik, hvis ikke fredens fjender hurtigt skulle kunne genskabe permanent krig. Desværre fik det finansielle bureaukrati lov til at bestemme, og det store potentiale for fred blev lagt i ruiner.

Allerede for et år siden udgav den internationale LaRouche-bevægelse en specialrapport med titlen: Fra Den nye Silkevej til Verdenslandbroen. Rapporten, der i september 2015 blev udgivet i en kinesisk oversættelse, er en detaljeret gennemgang af et opbygningsprogram for hele verden.

Allerede i forbindelse med Berlinmurens fald og Sovjetunionens opløsning mente Schiller Instituttet, at et nyt paradigme måtte etableres, hvor de tidligere fjender i Øst og Vest måtte samarbejde om fælles sikkerhed og økonomisk udvikling, eksemplificeret ved en række store infrastrukturprojekter i Europa. Det blev efterfølgende udvidet til at inkludere Kina og resten af Asien med forslaget om etableringen af Den eurasiske Landbro og senere Verdenslandbroen, der inkluderede Nord- og Sydamerika. Det er baggrunden for det, der i dag er den kinesiske regerings politik for Den nye Silkevej og OBOR, eller programmet for Ét Bælte, Én Vej. Denne rapport er nu blevet oversat til arabisk med et udvidet kapitel om, hvordan man kan genopbygge det krigshærgede Syrien, og præsenterer en lang række andre nøgleprojekter i hele Mellemøstområdet.

Den kinesiske præsident Xi Jinping var for nylig på besøg i Saudi-Arabien, Egypten og Iran, hvor der blev indgået mange handelsaftaler. Kina har allerede økonomiske aftaler med 60 lande langs Den nye Silkevej, men har samtidig udtrykt ønske om, at USA og Europa også indgår i samarbejdet. På Boao-forummet i 2015 udtalte Xi, at »politikken med Ét bælte, Én vej og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, begge er åbne initiativer. Vi byder alle nationer langs ruten og i Asien velkommen, så vel som vore venner og partnere rundt om i verden, til at være en aktiv del af disse bestræbelser«.

På Valdai-diskussionsforummets netop afholdte møde i Moskva den 25.-26. februar under temaet: Mellemøsten: Fra vold til sikkerhed, med deltagelse fra bl.a. Rusland, Kina, Indien, Iran og USA, fremhævede den kinesiske taler Wu Bingbing fra Beijing-Universitetet Kinas politik for Den nye Silkevej som nøglen til at skabe varig fred.

Mens den danske regering og de danske medier har travlt med ønsketænkning om, at vi har lagt finanskrisen bag os og befinder os i et spirende økonomisk opsving, så advarer Schiller Instituttet om, at dette ikke er tilfældet. Et nyt, langt værre sammenbrud af den vestlige finansverden

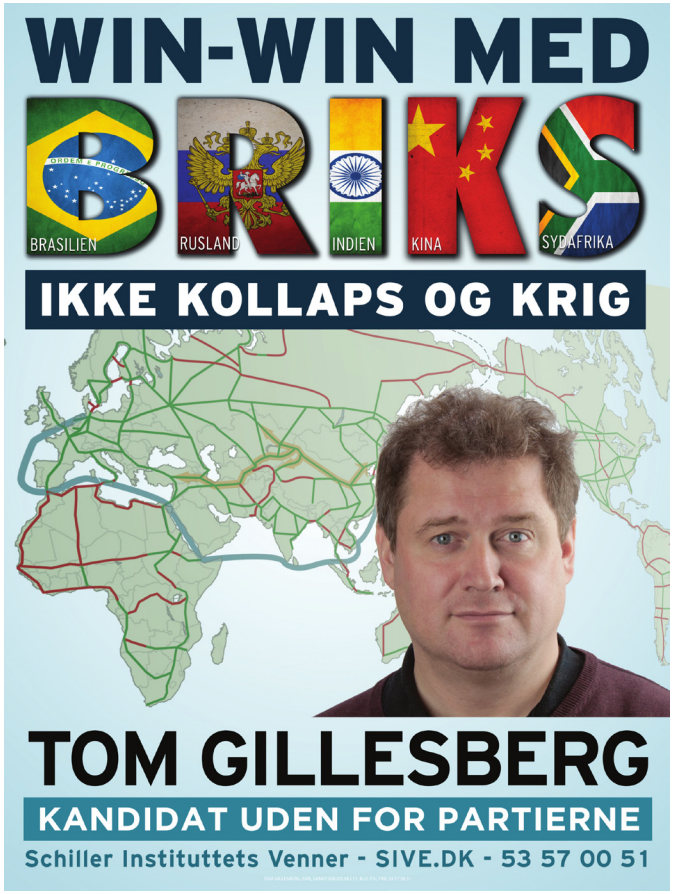

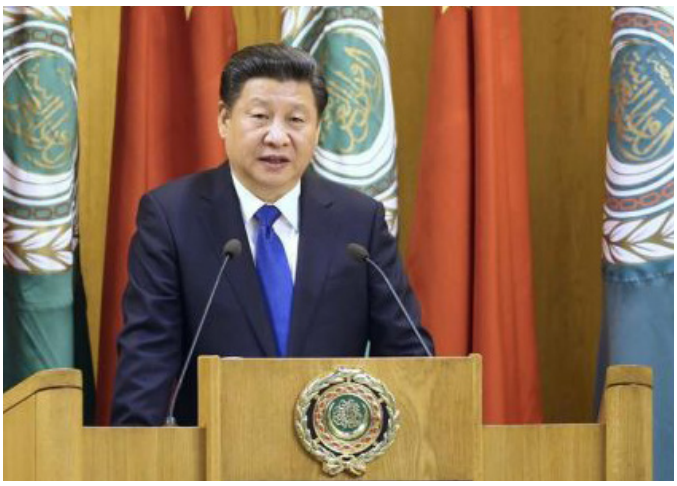

Schiller Instituttets Venners valgplakat fra 2015; Israels statsminister Rabin, USA's Præsident Clinton og PLO-formand Arafat efter Oslo-aftalen i 1993; Kinas præsident Xi Jinping talte til Den Arabiske Liga i januar 2016.

er på vej og er allerede nu med til at øge den strategiske spænding og faren for krig.

Kina har vist, at man forstår situationens alvor. De er allerede i færd med at etablere et alternativt kreditsystem til det spekulationsdominerede, transatlantiske monetære system, der netop nu befinder sig i sin dødskamp. Ved siden af Kinas mange bilaterale investeringer rundt omkring i verden for hundreder af mia. dollar, så har de været en drivende kraft i etableringen af Den nye Udviklingsbank BRICS, af forskellige silkevejs-fonde, der stiller kreditter til rådighed for udviklingsprojekter for titals af milliarder dollars, og senest har man med bl.a. dansk deltagelse etableret Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, der vil være en vigtig kreditkilde til fortsat økonomisk udvikling.

Det drejer sig nu om hurtigt at få en økonomisk genopbygning i gang ikke bare i Syrien, men hele området fra Afghanistan til Nordafrika, der inkluderer krigshærgede områder som Irak, Afghanistan, Libyen, Libanon osv. En massiv indsats i Afrika vil også kunne forhindre, at vi inden for kort tid står med en ny, langt større afrikansk flygtningebølge på vej mod Europa.

Jeg og andre aktivister fra Schiller Instituttet stillede op til folketingsvalget i 2015 med sloganet: »Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig«. Hvis ikke vi tager imod den udstrakte hånd fra Rusland, Kina og resten af BRIKS-landene om i fællesskab at etablere et sådant nyt paradigme for samarbejde og udvikling, så vil vi hurtigt igen befinde os i en håbløs situation. Den vestlige krigs- og konfrontationspolitik vil efterlade store områder i ruiner og være det perfekte udklækningssted for krig og terror. Samtidig vil vi hurtigt få direkte konfrontationer med Rusland og Kina, som hurtigt kan eskalere til både krig og atomkrig.

USA's forsvarsminister Ashton Carter har for nyligt fremlagt et nyt forsvarsbudget, der klart viser, at USA drastisk har tænkt sig at øge sin militære tilstedeværelse i Ruslands nærområde og de facto forbereder sig på krig med Rusland og Kina, noget som fik professor Stephen Cohen fra New York University til at advare om, at situationen netop nu er værre end under den kolde krig, og at det kan føre til atomkrig. NATO's retorik og etableringen af et vestligt missilskjold peger klart i samme retning. Rusland og Kina har samtidigt gjort klart, at de under ingen omstændigheder vil acceptere at blive vestlige vasaller og om nødvendigt vil bruge deres atomvåben til at forhindre det.

Vi har nået et punkt, hvor vi må vælge, hvilken skæbne, vi ønsker for os selv og resten af menneskeheden: Skal vi fortsætte en politik for regimeskifte, konfrontation og krig, der med garanti vil føre til krig, atomkrig og menneskehedens mulige udslettelse? Eller skal vi tage imod den udstrakte hånd fra Rusland, Kina og resten af BRIKS-landene om et samarbejde, baseret på respekt for national suverænitet og samarbejde til fælles fordel, eksemplificeret i et samarbejde om fred og genopbygning i Syrien og Mellemøsten, men også som begyndelse på et nyt internationalt paradigme,

Mulighed for fred i Syrien

Det følgende er en dansk oversættelse af første del af LPAC Fredags-webcast 26. februar 2016. Hele webcastet kan ses, inkl. engelsk udskrift, her:

http://schillerinstitut.dk/si/?p=11959

For et par dage siden, den 22. februar, nåede man gennem forhandlinger mellem USA og Rusland frem til en aftale om en våbenhvile i Syrien, med dags dato som deadline for bevæbnede grupper til at lade sig registrere for våbenhvilens betingelser, der skal træde i kraft i aften.

Vi har fået følgende spørgsmål fra institutionelt hold til hr. LaRouche:

»Efter Deres mening, hvilken form for indsats vil gøre denne syriske fredsproces til en succes?«

Jeg vil gerne bede Jeffrey Steinberg videreformidle hr. LaRouches svar til os:

Jeffrey Steinberg: Lad os begynde med den positive side af lignelsen. Som Jason (Ross) netop indikerede, så foreligger der en overenskomst. Den er blevet accepteret af den syriske regering. Den er blevet accepteret – i det mindste nominelt – af flere af oprørsgrupperne. Eneste undtagelse er ISIS og al-Nusra, al-Qaeda-gruppen internt i Syrien, der begge er på USA's liste over internationale terrororganisationer, og som ikke engang er blevet spurgt om deres deltagelse. De er fjendemålet, og de vil fortsat være målet i takt med, at våbenhvilen træder i kraft i andre dele af landet, og blandt andre grupper, oprørsgrupper både for og imod regeringen.

Der er mange vanskelige og komplicerede udfordringer her, der selvfølgelig begynder med det faktum, at man taler om en våbenhvile, der vil blive effektueret samtidig med, at der fortsat kæmpes. Og den russiske og den syriske regering har gjort det klart, at de har til hensigt at fortsætte med at udføre krigshandlinger i områderne for al-Qaeda og Nusra Front. Og de vil selvfølgelig ikke altid være så klart afmarkeret.

Det, der er vigtigt her, er, at USA og Rusland tager fælles ansvar for overvågningen af denne proces.

Vi har set flere ret så dramatiske meddelelser i løbet af de seneste uger. Der var meddelelsen for en uge siden, hvor betingelserne for denne detaljerede våbenhvileaftale blev udarbejdet.

Tidligere på måneden, den 11. februar, på sidelinjerne af Sikkerhedskonferencen i München, fandt et møde sted i den Internationale Støttegruppe for Syrien, igen med USA og Rusland som formænd, og det var her, de meddelte den oprindelige, tidligere ramme for våbenhvilen. Når de to udenrigsministre, hhv. USA's Kerry og Ruslands Lavrov, sætter sig ved forhandlingsbordet sammen, starter de selvfølgelig ikke på baggrund af et stykke blankt papir. Der har fundet en enorm mængde hemmeligt diplomati sted ad bagkanaler gennem russiske og amerikanske regeringsfolk, der har ført frem til det punkt, hvor disse gennembrud i det mindste potentielt er i sigte inden for nogle timer. Og således har der fundet en vidtgående koordination sted direkte mellem USA's og Ruslands militær. Faktisk så skyldes den fremgang, der har været imod Islamisk Stats hjerteland, hardcore-området under deres kontrol, som er fremkommet gennem den gruppe, der kendes som den Syriske Demokratiske Front, og som i vid udstrækning består af det kurdiske YPG og visse sunni-stammer, der tilsammen danner denne Syriske Demokratiske Front; denne fremgang skyldes, at de har fået aktiv støtte til deres fremgang fra både Rusland og USA. Der foregår altså ting, som man ikke får at læse i de amerikanske etablerede medier, men som alle har bidraget til denne proces.

Der er imidlertid en kraftig modstand, der kommer fra elementer i Obamaregeringen, mod hele dette arrangement. Præsident Obama er blevet fanget i en slags fælde, for på den ene side ser en succes for udenrigsminister Kerry, der tydeligvis er regeringens topmand i denne indsats, godt ud i Obamas karakterbog og får hans eftermæle til at lyde bedre, end det egentlig er. Så han har en vis tilbøjelighed til at ville se dette her blive en succes.

Men der er et dybereliggende had til Rusland, og når alt kommer til alt, så er han et instrument, der befinder sig under ordrer, og under tommelen, af den britiske imperiefraktion. Dette aspekt vil jeg uddybe lidt nærmere om et øjeblik.

For nu at gå direkte til kernen i det spørgsmål, vi har fået: Man må have et solidt, økonomisk fundament, og lykkeligvis har man i den eurasiske del af verden – skal vi sige området fra Rusland og hele vejen ud til Stillehavskysten – en koordinering mellem mange, betydningsfulde stater, især Rusland, Kina og Indien, og den kinesiske politik med Ét bælte, én vej – som omfatter både den Nye Silkevej, altså udviklings- og højhastigheds-transportkorridorer over land, og også den Maritime Silkevej, og som sluttelig alle udgør programmer, der danner grundlaget for en stabiliserende og fuld udvikling af det mellemøstlige område.

Jeg skal her lige nævne, at for en hel del år siden blev Lyndon LaRouche inviteret til Zayed Centret i de Forenede Arabiske Emirater for at fremlægge en artikel om de fremtidige, økonomiske perspektiver i Den persiske Golf, og han identificerede denne region som korsvejen, hvor Eurasien og Afrika mødtes under en eneste, kæmpemæssig udviklingsplan, som han har arbejdet på, og som Helga

Zepp-LaRouche har arbejdet på, i bogstavelig forstand i flere årtier.

Vi har altså en endnu levende erfaring, der ikke er så gammel, hvor man, under præsident Bill Clintons initiativ, og med den afdøde palæstinensiske leder Yasser Arafat, leder af PLO, denne organisations formand, samt premierminister Yitzhak Rabin fra Israel, tilbage i 1993 fik et gennembrud, der blev forhandlet igennem i hemmelighed i Oslo og dernæst sluttelig blev underskrevet og højtideligholdt med Oslo-aftalen, der blev underskrevet i Det Hvide Hus. Jeg husker levende, at premierminister Rabin kaldte dette »de modiges fred«, for fred kan kun virkeliggøres, når man er villig til at komme frem til en fælles plan sammen med sin værste, svorne fjende, for en forbedring for alle parter.

På det tidspunkt sagde hr. LaRouche i form af en advarsel, pga. hans klare forståelse af det britiske imperiesystems overordnede magt, det dominerende politisk-økonomiske system i det transatlantiske område: Han sagde, at den eneste måde, hvorpå Oslo-aftalen ville virke, var, hvis man omgående bragte skovle, kraner og byggematerialer ind. Begynd at opbygge Vestbredden og Gazastriben. Udnyt Israels enorme videnskabelige og teknologiske kapaciteter. Skab en ny, fundamentalt anden virkelighed på jorden, en virkelighed af optimisme, der var affødt af ægte, økonomisk fremskridt.

Dette skete ikke. Verdensbanken greb ind. Briterne myrdede premierminister Rabin igennem deres radikale elementer internt i Israel. Efter al sandsynlighed blev formand Arafat også myrdet ved forgiftning. Og således disintegrerede grundlæggende set hele denne proces, og vi står nu tilbage med den cancer i de israelsk-palæstinensiske relationer, der er værre end noget, vi før har haft.

Dette er en stærk lektie at tage ved lære af, og det foregår i nøjagtig det samme nabolag. Så med mindre man har et perspektiv med en ægte Marshallplan, der er grundfæstet i den kinesiske politik med Ét bælte, én vej – for det er her, hvor der er et momentum for reel udvikling i verden i dag. Og med mindre, man gør dette, vil dette ikke lykkes. Jo, Kerry udfører et heroisk stykke arbejde i partnerskab med Lavrov. Putin spiller en hovedrolle. Han lukker af for ubehageligheder og går ind i en åben dialog for at holde præsident Obama i stramme tøjler og forhindre ham i at ødelægge hele det her. Men nøglen vil virkelig være den totale integration af politikken med Ét bælte, én vej, den Nye Silkevej, i Mellemøsten, som præcis den slags korsveje, som Lyndon LaRouche talte om for en hel del år siden i den forelæsning, han holdt i Zayed Centret i FAE.

For at give et fyldestgørende svar på spørgsmålet, og for yderligere at træde et skridt tilbage og virkelig se de kolde, hårde realiteter i øjnene: Man må begynde med det faktum, at, så længe, præsident Obama forbliver i embedet, så længe vil der være en umiddelbar fare for, at Det britiske Imperium vil trække stikket ud for ikke alene situationen i Syrien, men at de vil trække stikket ud for hele planeten og trække os ind i en tilintetgørende krig, der sandsynligvis vil blive en atomar udslettelseskrig.

Samtidig med, at udenrigsminister Kerry arbejdede på denne syriske situation i fuldt partnerskab med russerne, har vi i denne uge på Capitol Hill haft forestillingen med general Breedlove, chef for NATO, og forsvarsminister Ash Carter, som har gjort deres indsats for et stort forsvarsbudget og i denne proces har dæmoniseret Rusland. Der er alle mulige slags krav om yderligere budgetudgifter for at kunne sætte NATO-styrker på Ruslands grænser, ud over deres diverse håndlangere rundt omkring i Europa og USA. Og når man er underlagt en sådan form for pres, en sådan form for psykologisk spænding, så vil tendensen være den at søge at finde en vej til aflastning, eller lettelse. Og den vej til lettelse af spændingen, som de har kig på, er krig mod Rusland, og i anden ombæring, krig mod Kina.

De er udmærket klar over, at den verden, der strækker sig fra Rusland og videre mod øst hele vejen til Stillehavet, er et område med relativ økonomisk genrejsning. Rusland har uomtvisteligt store økonomiske problemer, store problemer med den økonomiske politik. Men Rusland har indtaget en afgørende, ledende rolle, hvor de har skabt den syriske flanke på en måde, der fuldstændig har væltet hølæsset mht., hvordan briterne og Obama var i færd med at styre denne situation i Mellemøsten, i partnerskab med Tyrkiet og Saudi Arabien. Rusland tog initiativet, fordi Putin forstod det strategiske princip med en flankering.

Kina udgør midtpunktet for videnskabelig og teknologisk vækst på denne planet. Så man har altså et område, der definerer det sted, hvor to tredjedele af befolkningen nu lever og arbejder, og som har rimelige økonomiske kår, især, hvis man sammenligner med noget som helst, der foregår i det transatlantiske område. Så situationen er altså den, at Det britiske Imperium er bankerot, er desperat, og vil fortsætte med at følge deres impuls for et fremstød for krig, så længe de fortsætter med at eksistere.

Hvis man derfor sluttelig ønsker, at den syriske fredsaftale skal blive en succes, altså holde, så må man, ud over det presserende nødvendige behov for en Marshall-plan/Landbro-hjørnesten for at sikre, at freden er varig, også fjerne Obama. Og man må bringe det britiske imperiesystem til fald.

Der findes muligheder for en erstatning, men disse erstatninger vil kun ske, når Obama er blevet fjernet af reelle forfatningsmæssige grunde, og på det tidspunkt, hvor Det britiske Imperium har fået en reglementeret begravelse.

Helga Zepp-LaRouche taler ved Raisina Dialogen i Indien

2. marts 2016 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, talte i dag i New Delhi, Indien, ved Raisina Dialogen[1], der var sponsoreret i fællesskab af det Indiske Ministerium for Udenrigsanliggender og Observer Research Foundation. Den to dage lange konference beskrives af dens arrangører som værende »udtænkt til at udforske udsigter og muligheder for asiatisk integration, så vel som også Asiens integration med verden uden for Asien«. Arrangementet var vært for flere end 100 talere, mange både nuværende og forhenværende ministre, med deltagere fra flere end 40 lande.

Konferenceleder: Helga Zepp-LaRouche vil nu tale til os om det kinesiske initiativ Ét bælte, én vej … Salen er Deres.

Helga Zepp-LaRouche: Mange tak. Jeg vil gerne takke arrangørerne af dette meget fornemme forum for at give mig mulighed for at tale. Jeg tror, at de fleste mennesker ved, at menneskeheden befinder sig i en af sine værste kriser, og måske den vigtigste krise i hele vores historie. Den strategiske situation beskrives af mange analytikere som mere farlig end under højdepunktet af den Kolde Krig, som var missilkrisen på Cuba; det transatlantiske finanssystem har kurs mod en ny krise, værre end i 2008; og flygtningekrisen i Europa er i realiteten ikke alene en enorm humanitær krise, men den er også ved at sprænge EU i småstykker.

Spørgsmålet er, er vi som menneskelig civilisation i stand til at ændre en forkert politik, der har ført til denne krise, eller om vi er dømt til at gentage de fejltagelser, der, pga. geopolitik, har ført til to verdenskrige i det 20. århundrede? Heldigvis er vi også vidne til fremkomsten af et fuldstændig nyt paradigme. Under BRIKS-landenes lederskab er der ved at udvikle sig totalt nye rammer for relationer staterne imellem, som er baseret på gensidig interesse, økonomisk samarbejde og samarbejde inden for fremtidsorienterede, højteknologiske områder, såsom fusionsenergi og rumforskning, og således om en dybere forståelse af de fysiske principper, der gælder i universet.

Det kinesiske program for En Ny Silkevej, også kaldet Ét bælte, én vej, tilbyder at gentage det kinesiske, økonomiske mirakel i alle lande, der ønsker at samarbejde om dette win-win-perspektiv. 65 stater deltager allerede i denne nye model for samarbejde, og det er i gang med at overvinde geopolitik, og med dette, kilden til krig, potentielt set for altid.

Den nye aftale mellem USA's udenrigsminister Kerry og Ruslands udenrigsminister Lavrov om en våbenstilstand for Syrien har potentialet til at ændre spillet i hele den strategiske situation, under forudsætning af at især Kina, Rusland og Indien omgående arbejder sammen med landene i Sydvestasien om at gennemføre et omfattende opbygningsprogram, ikke alene for de krigshærgede lande Syrien, Irak og Afghanistan, men for hele regionen, fra Afghanistan til Middelhavet, og fra Kaukasus til Den persiske Golf. Med præsident Xi Jinpings besøg i regionen – til Iran, Egypten og Saudi-Arabien – er denne forlængelse af Silkevejen nu på bordet.

Schiller Instituttet har udgivet en 370 sider lang rapport med titlen »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der allerede er tilgængelig på kinesisk og arabisk, og snart også på koreansk, og som er en detaljeret handlingsplan for en omfattende opbygning af hele verdensøkonomien. Den indeholder en meget konkret plan for Sydvestasien. Denne region, der ligger mellem Asien, Europa og Afrika, har et enormt udviklingspotentiale, med store menneskelige og naturlige ressourcer, og dens beliggenhed er unik.

De Fem Haves Strategi, der blev annonceret i 2004 af Syriens præsident Assad, kan stadig være referencepunkt for et infrastrukturnetværk mellem Middelhavet, Det indiske Ocean, Det røde Hav, Det kaspiske Hav og Sortehavet og gøre denne region til et potentielt fremgangsrigt omdrej-

1 http://raisinadialogue.org/program

ningspunkt for den enormt forøgede handel mellem Asien, Europa og Afrika.

To store udviklingskorridorer, denne ene øst-vest, den anden nord-syd, vil ikke alene omfatte integrerede højhastigheds-togsystemer, hovedveje, olie- og gasledninger, vandprojekter, industrier og landbrug. Med moderne teknologier, såsom atomkraft til afsaltning af store mængder havvand og ionisering af væden i atmosfæren, kan vi gøre ørkenen grøn og generobre store områder af ørken til brug for landbrug og menneskelig beboelse.

Den Nye Silkevej, der allerede strækker sig fra Chongqing og Yiwu til Teheran, hvor det første Silkevejstog ankom for tre uger siden, kan forlænges herfra, via Bagdad, Amman og Akaba og fortsætte videre gennem en tunnel til Sharm el-Sheik i den sydlige del af Sinai-halvøen og frem til Cairo. Ruten krydser floden Eufrat, hvor oldgamle transportveje kan transformeres til moderne korridorer, fra havnen i Basra i Irak ved Den persiske Golf og mod nordvest til Aleppo. Eksisterende jernbanelinjer langs med Eufrat i Irak og en jernbanelinje mellem Aleppo i Syrien og Deir ez-Zor ved Eufrat, bør moderniseres, og der bør bygges en ny linje derfra og til Bagdad, der forbinder Silkevejens hovedårer.

Og igen, så bør denne korridor ikke kun bestå af en jernbane, men bør integrere transport, energiproduktion, distribution, kommunikation samt skabe de betingelser, der er afgørende for et sted, hvor der kan udvikles industri og nye byer.

Færdiggørelsen af en rute over land til Indien, der forbinder det iranske jernbanenetværk frem til Zahedan på grænsen mellem Iran og Pakistan, er planlagt. Andre linjer der blot kan nævnes i oversigtsform af tidsmæssige hensyn: fra Deir ez-Zor til Tadmor-Palmyra og til Damaskus og Beirut. En nord-syd-forbindelse fra Syrien til Suezkanalens industriområder; en nord-syd-jernbane fra Damaskus til Mekka og Medina; en tunnel under Bab el-Mandeb-strædet fra Djibouti til Den arabiske Halvø, og med forbindelser til Europa, Sortehavet og Rusland.

Indien har gode relationer med praktisk talt alle landene i området og er af Rusland og Kina allerede blevet bedt om at spille en formidlende rolle i et sådant udviklingsperspektiv. Som premierminister Modi sagde, så er 65 % af den indiske befolkning under 35 år, og dette er landets største aktiv. Disse unge mennesker må gives, ikke alene en vision om at være med til at øge Indiens landbrugsproduktion gennem anvendelsen af energi, vand, gødning, højtydende frøsorter osv., således, at antallet af mennesker, der arbejder ved landbruget, kan halveres, og jord kan anvendes til opbygning af infrastruktur. Men den indiske ungdom kan også lade sig inspirere til at påtage sig, som deres egen mission, at deltage i den økonomiske transformering af Sydvestasien og Afrika, og på denne måde blive en del af skabelsen af en fremtid for hele menneskeheden.

Virkeliggørelsen af et sådant udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå flygtningekrisen kan afsluttes og Europas og USA's økonomier kan genoplives, og hele Asien kan udvikles. [applaus]

Kun himlen sætter grænse for Kinas Nationale Strategi i ny femårsplan

6. marts 2016 – Sådan karakteriserer *Xinhua* udkastet til den 13. Femårsplan, der er blevet forelagt Den Nationale Folkekongres til gennemgang. For første gang, bemærker videnskabsmænd, anerkender planen for Kinas økonomiske vækst innovation som et videnskabeligt fundament. Og Kina har til hensigt at være på den fremskudte grænse.

»I tusinder af år har tænkere kæmpet for at forstå universets oprindelse. Nu er dette spørgsmål blevet inkluderet, ligesom andre mere jordiske emner såsom landbrug, i Kinas nye plan for økonomisk og samfundsmæssig udvikling«, opsummerer artiklen.

Artiklen citerer den kinesiske forfatter Han Song: » … ligesom oldtidens filosoffer Lao Tzu og Chuang Tzu for mere end 2.000 år siden, så tænker moderne tænkere over det store spørgsmål om eksistens. Fundamentale spørgsmål som dette har magt til at øve indflydelse på løsninger på nogle af de mest fremtrædende problemer, som samfundet og verden som helhed står overfor.«

Zhang Xinmin fra Instituttet for Højenergifysik, og som også er involveret i forskning i gravitationsbølger i Aliprogrammet i Tibet, sagde, at uden forskning kan innovation i stor skala ikke opnås. På lignende måde udtalte Wu Ji, direktør for Kinas Rumforskningscenter, og som i løbet af den seneste uge har skitseret Kinas planer for videnskabelig rumforskning: »Hvis man ønsker at innovere, må man have viden om videnskaberne. Rumforskning er uadskillelig fra Kinas innovationsdrevne udvikling«, der, som det rapporteres, er fokus for den næste femårsplan.

Ifølge Wu er en 15-årig strategi for rumforskning blevet udarbejdet af Centret, som vil takle spørgsmål såsom universets dannelse og udvikling; udenjordisk intelligens; planeter uden for solsystemet samt andre spørgsmål. »Hvis Kina ønsker at blive en stærk, global nation«, formanede Wu, »bør det ikke kun varetage sine umiddelbare interesser, men også bidrage til menneskeheden. Kun dette kan vinde Kina verdens respekt.«

En fredsplan for Sydvestasien (Mellemøsten)

EIR's specialrapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« udkommer på arabisk

28. februar 2016 – Den arabiske version af EIR's specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, er nu færdig i en komplet oversættelse og klar til udgivelse og distribution. Den 400-sider lange rapport (med ekstra appendiks om Sydvestasien, der omfatter EIR's Projekt Føniks: En genopbygningsplan for Syrien) er blevet oversat af Hussein Askary (med færdigt layout af Ali Sharaf), og »Den Nye Silkvejs-lady«, alias Helga Zepp-LaRouche, har på smukkeste vis skrevet forordet, som følger:

Det er muligvis et udslag af et lykkeligt sammentræf eller af Forsynets indgriben, at den arabiske oversættelse af rapporten om Verdenslandbroen udkommer netop nu, hvor udsigten til en våbenhvile i Syrien er ved at blive en realitet. Overenskomsten mellem den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har et potentiale til at bringe den fem år lange krig, der har kostet hundreder tusinder af mennesker livet, til en afslutning. Men i betragtning af de enormt komplekse omstændigheder i regionen bør det også stå klart, at en blot og bar kontrakt om at standse kampene vil være for skrøbelig til at vare ved og overleve nye provokationer fra de samme kræfters side, der oprindeligt var ansvarlige for krigen.

Den eneste måde, hvorpå en varig fred kan garanteres, er den omgående iværksættelse af en omfattende udviklingsplan for hele Sydvestasien, med en udviklingsplan for integreret infrastruktur; en plan, der ikke alene genopbygger krigens ødelagte byer og landsbyer, men som anviser en langt mere fundamental fremgangsmåde for atter at forvandle denne region, der engang var en af den menneskelige civilisations vugger, og som på forskellige tidspunkter i historien var hjemsted for tidens mest fremskredent udviklede kulturer, til en af verdens mest avancerede. Målet må være at udløse regionens folks kreativitet og bringe deres produktivitet op på samme niveau som Europas, USA's eller Kinas.

Dette er absolut muligt, og i særdeleshed, fordi Ruslands og Kinas samarbejde repræsenterer magtfulde naboer, der, sammen med lande i regionen, kan udvirke denne udvikling. Hvis de udviklingsprojekter, som foreslås i rapporten, bliver gennemført med start fra i morgen helt bogstaveligt, således, at udbyttet ved fred bliver synligt for alle parter i regionen, så kan våbenhvilen i Syrien og gennemførelsen af det, man kunne kalde en Silkevejs-Marshallplan, dog uden denne betegnelses tilknytning til en kold krig, blive en vigtig del af et nyt scenarie for hele verden.

På et tidspunkt, hvor flygtningekrisen truer med at blive til en hidtil uset humanitær krise, som sprænger Den europæiske Unions sammenhængskraft og endda muligvis selve EU's eksistens i stumper og stykker, er en vision om håb for udvikling af Sydvestasien og Afrika den eneste måde, hvorpå situationen kan vendes til det bedre. På et tidspunkt, hvor det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran at krakke, udgør udviklingsperspektivet for en genopbygning af Mellemøsten og resten af Sydvestasien mellem Asien, Europa og Afrika derfor den eneste drivkraft for økonomisk vækst, der kan forhindre Europa og USA i at synke ned i kaos.

Hele menneskehedens skæbne beror således på realiseringen af dette program.

Den arabiske EIR-rapport, såvel som de engelske og kinesiske udgaver, kan bestilles fra Schiller Instituttet i Danmark. Rapporterne er på 400 sider..

Priser:
Engelsk: på tryk: 500 kr., pdf.: 300 kr.
Kinesisk: pdf.: 300 kr.
Arabisk: kun på tryk: 500 kr.
Kontaktinformation: si@schillerinstitut.dk, tel.: 53 57 00 51, 35 43 00 33

Schiller Instituttets Nyhedsorientering er udgivet af Schiller Instituttet. Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.), Michelle Rasmussen, Anne Stjernstrøm. Eget tryk. Medlemskab: 1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. introduktion: 100 kr., Homebanking: 1551-5648408, Giro: 564-8408